

- piespriest Komisijai atļūdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesāšanās izdevumus gan pirmajā, gan otrajā tiesvedības instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam tās iesniedzējs norāda vienu pamatu, kas izteikts divās daļās.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi Regulu 1049/2001⁽¹⁾ un it īpaši tās 3. panta a) punktu un 4. panta 6. punktu, jo tā pieņēma, ka, lai attiecīgos pantus piemērotu normalizētām relāciju datu bāzēm, ir jānošķir daļēja piekļuve dokumentiem, kas tiek glabāti relāciju datu bāzē, un vienkārša piekļuve tajā ietvertajai informācijai. Uz pēdējo minēto regulas noteikumi par piekļūvi neattiecas, jo savādāk būtu jāizveido jauns dokuments. It īpaši, Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, pēc būtības secinot, ka no Regulas Nr. 1049/2001 piemērošanas jomas ir izslēgts pieteikums par piekļūvi normalizētai relāciju datu bāzei, kam ir nepieciešams formulēt SQL [strukturētā vaicājumvalodā (*Structured Query Language*)], pieprasījumu, kuru iepriekš pieteikumu saņēmusi iestāde nav izmantojusi "daudz maz regulāri attiecībā uz šo konkrēto datu bāzi" un kas ir "iepriekš uzprogrammēta", jo, iespējams, tas neiekļautu tādas meklējumus, kurus veic ar attiecīgajai datu bāzei pieejamiem meklēšanas rīkiem, un tādēļ tas nozīmē, ka būtu jāizveido jauns dokuments.

Otrkārt, Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, nospriežot, ka prasītāja pieteikums neattiecas uz pastāvošu dokumentu, un ka katrā ziņā tas neesot iekļauts Regulas 1049/2001 piemērošanas jomā, balstoties uz šādiem kļūdainiem pieņēmumiem:

- iestādei, kas saņēmusi pieteikumu, nebūtu bijis iespējams apstiprinošā veidā atbildēt uz piekļuves pieteikumu, jo pastāvošais dokuments nebija piemērots, lai ar to izpildītu lūgumu (pirmās instances sprieduma 73. punkts), vai tādēļ, ka prasītājs, iespējams, nebija pieprasījis tiem piekļūvi (pirmās instances sprieduma 67. punkts);
- prasītāja pieteikums tiktu izteikts atbilstoši klasifikācijai, kuru attiecīgā datu bāze neatbalsta, it īpaši to datu pārstrādes darbību dēļ, kas tām būtu jāveic (pirmās instances sprieduma 58., 66., 68., 62 un 63. punkts);
- tas nozīmētu jauna dokumenta izveidi, kurā informācija ir jaunā formātā un atbilstoši tiem atlasē kritērijiem, kurus prasītājs ir norādījis (pirmās instances sprieduma 61. un 67. punkts).

Turklāt, Vispārējā tiesa, sniedzot visus šajā rindkopā kritizētos apgalvojumus, esot sagrozījusi iesniegto un tai pieejamo pierādījumu, skaidro nozīmi. Tas pats attiecas uz Vispārējās tiesas apgalvojumu, ka likumības prezumpcija šajā lietā būtu piemērojama iestādes, kas saņēmusi pieteikumu, paziņojumam par to, ka dokumenti, kuriem tiek prasīta piekļuve, nepastāv (pirmās instances sprieduma 66. punkts).

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļūvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 22. septembrī iesniedza Szegedi Közigazgatási és Munkaiügyi Bíróság (Ungārija) – Euro-Team kft./Budapest Rendőrfőkapitánya

(Lieta C-497/15)

(2016/C 027/04)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Szegedi Közigazgatási és Munkaiügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Euro-Team kft.

Atbildētāja: Budapest Rendőrfőkapitánya

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 17. jūnija Direktīvas 1999/62/EK ⁽¹⁾ par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem (turpmāk tekstā – “Eirovinjetes direktīva”) 9.a pantā noteiktā samērīguma prasība ir jāinterpretē tādējādi, ka tai pretrunā ir tāda sankciju sistēma, kas ir noteikta 2007. gada 29. decembra Dekrēta Nr. 410/2007 par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kas sodāmi ar administratīvo sodu, par šo noteikumu pārkāpumiem uzliedzamo naudassodu apmēru, to piemērošanas sistēmu un līdzdalības pārbaudē nosacījumiem [a köziggatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegések köréről, az e tevékenységekre vonatkozó rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, felhasználásának rendjéről és az ellenőrzésben történő közreműködés feltételeiről szóló 410/2007. (XII. 29.) Korm. rendelet] (turpmāk tekstā – “Dekrēts par sankcijām”) 9. pielikumā, kurā neatkarīgi no pārkāpuma smaguma ir paredzēti vienota apmēra naudassodi, ja netiek izpildītas normas attiecībā uz ceļa lietošanas biļetes iegādi?
- 2) Vai Dekrēta par sankcijām 9. pielikumā noteiktais administratīvais sods ir saderīgs ar Eirovinjetes direktīvas 9.a pantā noteikto prasību, atbilstoši kurai valsts tiesību aktos paredzētajām sankcijām ir jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām?
- 3) Vai Eirovinjetes direktīvas 9.a pantā noteiktā samērīguma prasība ir jāinterpretē tādējādi, ka tai pretrunā ir, pirmkārt, tāda sankciju sistēma kā pamatlietā apstrīdētā, kurā ir paredzēta pārkāpuma izdarītāju objektīvā atbildība, un, otrkārt, minētajā sistēmā noteiktais naudassodu apmērs?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 17. jūnija Direktīva 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem (OV L 187, 42. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā: 7. nodaļa 4. sējums, 372 -380. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 22. septembrī iesniedza Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungārija) – Spirál-Gép Kft./Budapest Rendőrfőkapitánya

(Lieta C-498/15)

(2016/C 027/05)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Spirál-Gép Kft.

Atbildētāja: Budapest Rendőrfőkapitánya